

ת"פ 22650/05/14 - מדינת ישראל נגד ע' א' ת'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22650-05-14 מדינת ישראל נ' א' ת' (עציר)

בפני
בעניין: כב' השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות מחוז ש"י

המאשימה

נגד

ע' א' ת' ע"י עו"ד אנדרה רוזנטל

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת חסר ישע על ידי אחראי ואיומים. הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר דיוני במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשם הודה והורשע ללא הסכמה בין הצדדים בשאלת העונש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 7.5.14 התגלע ויכוח בין הנאשם לאשתו (להלן: המתלוננת). במהלך הויכוח אמרה המתלוננת לנאשם לעזוב את בית המשפחה. הנאשם השיב כי אין בכוונתו לעזוב את הבית וכי מבחינתו המתלוננת יכולה לעזוב, אך אם תעשה כן ישרוט את פניה. לשמע דברי הנאשם, התארגנה המתלוננת לצאת מן הבית ואז תקף אותה הנאשם בכך שאחז בצווארה, משך בשערה ובעט בבטנה. כתוצאה מהתקיפה התעלפה המתלוננת ונגרמו לה שריטה ביד וסימנים אדומים בצוואר.

בעוד המתלוננת שרועה מעולפת, משך הנאשם בשערותיה של בתו בת השבע עשרה ובעט בישבנו של בנו בן השנים עשרה.

אחותה של המתלוננת שפכה עליה מים והמתלוננת התעוררה ובקשה מהנאשם שיתן לה לצאת מהבית. בתגובה התקרב הנאשם אל המתלוננת כשבידו סכין מטבח ואיים עליה שאם תצא מהבית יהרוג אותה. המתלוננת התקשרה לשני אחיה שיבואו לסייע לה הנאשם שב ואמר למתלוננת שלא ייתן לה לצאת מן הבית וכי אם יבואו אחיה, הוא ידקור אותה ואותם.

המתלוננת ניסתה לברוח מהבית והנאשם גרר אותה אל תוך הבית ולאחר מכן הצליף בה באמצעות צינור השקייה עשוי גומי.

אחותה של המתלוננת ניסתה להפסיק את מעשיו של הנאשם, אך הנאשם הורה לה שלא להתערב והכה אותה בידו.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה שמה דגש על חומרת מעשי הנאשם, פגיעתם בערכים מוגנים וקבלת אחריות חלקית של הנאשם למעשיו, כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן. כן הפנתה לכך שלחובתו הרשעה קודמת בעבירת סמים. לאור אלה ביקשה להשית עליו עונש של 18 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם העיד מטעמו את מעסיקו של הנאשם בתקופה שקדמה למעצרו. מדברי המעסיק עלה כי הנאשם היה עובד אחראי ומסור וכי המעסיק לא נתקל בשום אירוע דומה מצדו של הנאשם. המעסיק הוסיף כי הנאשם לא עבד אצלו כחודש קודם למקרה וייתכן שבשל כך נקלע למצוקה.

ב"כ הנאשם שם דגש על כך שמדובר באירוע בודד אשר אינו מאפיין את דרכו של הנאשם. כן ביקש כי בקריאת התסקיר יביא בית המשפט בחשבון את הרקע של הנאשם והחברה אליה הוא משתייך. כן התייחס לכך שכתוצאה ממעשי הנאשם לא נזקקה המתלוננת לטיפול רפואי. לאור אלה ביקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

שני הצדדים הפנו לפסיקה לתמיכה בעמדותיהם.

הנאשם ביקש לומר את מילותיו. בדבריו הביע צער על מעשיו וביקש את רחמי בית המשפט.

מתחם העונש ההולם

חומרת מעשי הנאשם ברורה וזועקת. בשל ויכוח שהתלהט, תקף הנאשם את המתלוננת באלימות קשה, אשר כללה אחיזה בצוואר, הצלפה בצינור גומי, משיכה בשיער ואיומים כי ירצחי אותה ואת אחיה, תוך אחיזה בסכין לשם הדגשת רצינות האיום. כאשר נסתה המתלוננת להמלט מן הנאשם, גרר אותה בכל אל הבית. גם אם לא נזקקה המתלוננת לטיפול רפואי, עדיין עולה מכתב האישום כי נגרמו לה חבלות של ממש. חומרה רבה אני רואה בכך שהאירוע ארך זמן משמעותי ושהעובדה שהמתלוננת התעלפה כתוצאה ממעשי הנאשם, לא זו בלבד שלא גרמה לו להתעשת ולהפסיק ממעשיו, אלא שלאחר שקמה מעלפונה החריף הנאשם את מעשיו.

לצד אלה, לא נרתע הנאשם להכות את בתו ובנו הקטנים ואף את אחותה של המתלוננת.

עיקר הכיעור בעבירות אלימות במשפחה נובע מכך שקרבן העבירה נפגע דוקא בביתו - המקום בו הוא אמור לחוש שלוה ובטחון בקרב בני משפחתו. מעבר לפגיעה הגופנית יש בכך כדי לערער את תחושת הבטחון האישי של קרבן העבירה. חברה שומרת חוק אינה יכולה להפגין סלחנות או סובלנות להתנהגות אלימה מעין זו ויש לקבוע בצדה תג מחיר ענשי ברור.

בקביעת מתחם העונש לעבירות אלימות במשפחה מעין אלו שבצע הנאשם, יש להביא בחשבון את השונות הרבה שבין המבצעים השונים ולקבוע מתחם רחב, אשר יכול להכיל הן את מי שנכשל בעבירה בודדת, קיבל עליה אחריות ועשה מאמץ לתקן דרכיו והן את מי שהרגיל עצמו להשליט מרותו על בני ביתו בדרכי אלימות והשלטת פחד.

לפיכך, מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין שמונה חודשי מאסר בפועל, לריצוי ממש, ועד שנתיים מאסר.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1969. נשוי למתלוננת מזה כעשרים שנה ואב לחמישה ילדים. אין לחובתו הרשעות רלוונטיות (בניגוד לב"כ המאשימה, לא ראיתי כי הרשעה בהחזקת סמים משנת 2002, בגינה נדון הנאשם למאסר על תנאי, מלמדת על נטיה עבריינית של הנאשם).

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם מקבל אחריות חלקית למעשיו וכפר בחלק מהמעשים בהם הורשע. עם זאת, הנאשם קבל אחריות על כל שתקף את המתלוננת ותלה הארוע בויכוח על רקע העבודה שלא עבד באותה תקופה.

אין עולה מן התסקיר כי הארועים מושא כתב האשום מאפיינים את חיי משפחתו של הנאשם. אשת הנאשם מסרה לשירות המבחן כי מעוניינת שהנאשם ישוב לבית המשפחה ואינה חוששת מפניו. שירות המבחן אמנם הטיל ספק בדבריה, אך לא ראיתי אחיזה לספקנות זו. לצורך הדיון אצא מהנחה שמדובר בארוע יחיד.

להערכת שירות המבחן הנאשם הוא בעל יכולת לתפקוד תקין במישור התעסוקתי - עניין אשר קיבל תמיכה מעדותו של המעסיק.

דיון והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי הודאתו במיוחס לו, אשר יש בה לבטא חרטה על מעשיו. כמו כן ההודאה חסכה מן המתלוננת את הקושי וחוסר הנעימות הכרוכים במתן עדות - עניין אשר אין להקל בו ראש.

עוד זקפתי לזכותו העובדה שככל הנראה מדובר בארוע בודד, אשר אינו מאפיין את דרכו ואורחותיו של הנאשם וכן העדר הרשעות רלוונטיות.

מנגד, זקפתי לחובת הנאשם קבלת האחריות החלקית למעשיו והעדר נכונות להליך טיפולי.

שקלולם של הנתונים האמורים מביא למסקנה כי יש להשית על הנאשם עונש הנמצא בצדו הנמוך של המתחם, גם אם לא בתחתיתו.

לפיכך גוזר על הנאשם את הענשים הבאים:

- א. תשעה חדשי מאסר בפועל אשר מנינם מיום מעצרו, 7.5.14.
- ב. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור על אחת מן העבירות בהן הורשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' כסלו תשע"ה, 25 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.